

Molí del Mingo

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli vila.
Emplaçament Al carrer Raval, a la planta baixa de la casa.

Coordenades:

Latitud: 42.24966
Longitud: 1.86514
UTM Est (X): 406381
UTM Nord (Y): 4678120

Classificació

Número de fitxa 08016-90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1951
Autoria de l'element: Domingo Puig Carrubí i Pere Pedrals Puig
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 47304DG0768S
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 16/02/2004 - 01:00

Descripció

Molí de moles de tracció elèctrica. El molí es troba ubicat en els baixos d'un local sobre els que es van construir posteriorment els pisos de l'habitatge. El molí el va construir el mateix moliner, fent la part de ferro el ferrer Pere Pedrals. Té l'estructura d'un molí de farina amb la diferència de que està situat sobre un suport que l'eleva quasi dos metres per sobre del terra. Això és perquè a sota hi ha els engranatges que permetien moure la mola a través del motor elèctric que es troba al costat. Les moles estan dins un calaix de fusta sobre el que hi ha la tremuja. El gra es pujava amb una petita cinta vertical amb petits recipients i a dalt ho abocaven a la tremuja. Un cop molt sortia pel farinal i ja podia ser empaquetat directament. El molí té la cabra al costat per aixecar les moles per picar-les, així com conserven les eines per picar les pedres i reparar el molí.

Observacions:

Mapa Topogràfic Moixeró-La Tosa, Parc natural Cadí-Moixeró, editorial Alpina, 2002. E/ 1:25.000.

Història

Domingo Puig i Carrubí, conegut per Míngo. Va néixer l'any 1921 a Sant Martí del Bas (Osona), fill de moliner. L'any 1946 feia de moliner a Gósol. L'any 1951 es trasllada a Bagà i construeix un local als afores de la vila destinat a molí i habitatge, posant en marxa el molí l'any 1962. Es trobava situat a prop del riu , però era mogut per força elèctrica, ja que el local es troba més amunt que el nivell del riu. El Míngo va seguir fent de moliner tot i que el sindicat de pagesos va muntar un triturador de gra al municipi. Va tancar definitivament l'any 1976, tot i que encara es conserva el molí. El Míngo va morir l'any 2003.

Bibliografia

AYMAMÍ, G. (2002). Els molins hidràulics de la vall del Bastareny. Exemple d'una etapa preindustrial desapareguda. Col·lecció Roca Tiraval, nº 2, Associació Medieval de Bagà.

